

BİR ARADA YAŞAMA KÜLTÜRÜ

Tarihimizde yaşadığımız birtakım kırılmalar bizi derin paranoyalara taşımış. Yakın tarihten, zaten uzağını da bilmiyoruz ya! 1402 Timur 'un Bayezid 'i öldürmesi. II. Mahmud 'un özene bezene kurduğu Muhammediye ordusunun Nizip önlerinde 40 bin kere kulhüvallah çekip sonra da Kavalalı Mehmet Ali Paşa 'nın oğlu İbrahim 'e yenilmesi ki bunun üzerine Rus orduları yardım adıyla Beykoz çayırına yerleştirilmişti. (Bu çok önemli iç çatışmalarda yenildiğimizde genellikle canımızı büyük düşmanın kucağına atarız. Bu da psikik kırılma noktasıdır.)

Sonra da Balkan Harbi diye bildiğimiz Osmanlıya karşı Balkan halklarının bağımsızlık ve özerklik savaşları. Başta Rusların sonra İngiliz ve Fransız himayesinde Yunanistan 'ın bağımsızlığı ile başlayıp ta Edirne'ye kadar ağır kayıpların yaşanmasıyla bitmiş. Tuna eyaletinden 4-5 devlet çıkmıştır. 1789 Fransız İhtilali 'ni anlayıp yönetimi paylaşıyorduk coğrafyayı paylaştırmayabilirdik. O gün bugündür bölünme korkusu genlerimize işledi.

Yunanistan'ı bağımsızlığa hazırlayan bildirilerle bizim Kuvayı Milliye bildirileri tıpatıp birbirine benzer , temelinde özgürlük-adalet yatar. Eşit yurttaşlık tutkusu, Jön Türkleri, İttihatçıları sonra da Kuvayı Milliyecilerin harcını oluşturur.

Padişahlık, sultanlık, yarı tanrısallık fikri dünyada öleli 200 yıl oldu yaklaşık. Bizde mahalle muhtarının bile çalımından geçilmiyor. Biz demokrasiden seçim anlarız. Seçilip; eşitler arasında birinci olmak gelmez aklımıza . Genellikle "Mühür kimdeyse Süleyman odur!" zorlamasıyla kasım kasım dolaşırız.

Sonra da ne kadar abuk sabuk fikir diye kuş beynimizde neler varsa, hatta bilinçaltımızdaki tüm kırılmaları, kişilik çatışmalarını mühür üzerinden halletmeye kalkarız. Buna uygun bir de atasözü vardır cebimizde: "*Her yiğidin yoğurt yiyeşi farklıdır*". Bizim buralar yiğit tarlası olduğundan yoğurdu cacıklaştırmadan yiyemeyiz. TV ve gazetelere bakıyorum, Güneydoğu yanıyor adeta! Kimileri üzülüyor, kimileri avcunu ovuşturuyor. Ne oluyoruz?

Derin bir nefes alın geçmişten birazcık ders çıkarın. Diyalog geliştirin. Birbirimizi dinlemek yerine herkes kendi şikâyetlerini bağırıp duruyor. Sağırlar diyalogu yönetim ilkesi haline gelmiş.

Suçlu arıyoruz. Sorun nedir, nasıl çözülür yerine suçlu aramak, temel düstur haline geldi.

ABD'den medet umuyoruz. ABD 'nin Kürt kartı Barzani 'dir. Barzani'nin de ne yaptığı, ne yapacağı bellidir. Mühürlü Süleymanlara bağıryorum; birazcık düşünün . Parlamentoyu, yönetimi paylaşmak varken coğrafyayı paylaşmak zorunda kalacağız!

Yeni "Büyük efendi" bizden yana değil. Niye anlamıyorsunuz. Sorunu siz çözemezseniz, büyük efendinin çözüm yöntemi belli.

Doğrusu şöyledir: Açık, şeffaf, katılımcı yönetim. Temsili demokrasi. İlaç budur. Kürsü hakkı tanınmadan bu cayırtı bitmez.

Bu kavganın bitmesini istiyorsanız seçim sistemini değiştirin.

70 milyon insanımız var. 500 bin nüfus bir milletvekili çıkarsın. 140 etkin vekil, kıblesi lider değil halk. İlk turda yüzde 50 artı bir oyla mebus seçilsin. Seçilemeyen bölgelerde ilk ikiye kalan tekrar seçime gitsin. Kim seçilirse seçilsin. Adaletli seçimden kim çıkarsa ona razı olalım.

Uyduruk gerekçeler var. "*Ağalar, şeyhler seçilir*" diye. 500 bin nüfuslu ağa, şeyh varsa o da seçilsin. Sanki şimdi 'ağa' , 'şeyh' seçilmiyor mu?

5 bin oyla seçilen bir yığın abuk sabuk adam yerine, gerçek temsili öneriyorum.

Bürokratik parlamentarizm yerine sahici parlamento kuralım.

Siyasallaşmadan bu ilkelikleri aşamayacağız!

Tek yol demokratik parlamentarizmdir.

Vazgeçin "*siyasi istikrar*" düzmecesinden.